

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

Ársadalmi és megyei érdekeket képviselő hetilap. — A Gömörvármegyei községi- és körjegyző-egylet hivatalos lapja.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Tompa Mihály-utca 10. sz.

Ide intéendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés; továbbá előfizetések, hirdetés, nyilttér és egyéb felszólalás.

Telefon-szám: 52.

Telefon-szám: 52.

Felelős szerkesztő:

KOMÁROMY ISTVÁN.

Kiadó laptulajdonos:

ID. RÁBELY MIKLÓS.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona. Fél évre . . . 4 korona.

Egyes szám ára 20 fillér.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petítor térfogata . . . 12 fillér.

Nyilttér sora 40 fillér.

A szerkesztőség kéziratot nem ad vissza, bélyegtelen levelet nem fogad el. — Vidéki levelezőink kéretnek, hogy közleményeiket péntek délig megküldeni sziveskedjenek.

A kiadóhivatal hirdetés és nyilttéri közleményt csak szombat délelőtti 10 óráig fogad el.

Viharos vármegyei közgyűlés.

Vármegyénk közönsége folyó hó 15. és 16-án tartotta rendes évnegyedes közgyűlését.

A második napról nem sokat beszélhetünk, mert e napon a tárgysorozatba felvett rendes ügyek nyertek elintéztést, egyet kivéve, melyben a törvényhatósági bizottságnak névszerint kellett volna határozni. Mivel azonban már azon csak egy-két független megyebizottsági tag vett részt, azt az elnöklő főispán levétette napirendről és a legközelebb megtartandó rendkívüli közgyűlésre halasztotta.

Megszokott dolog már az nálunk is, de országszerte is, hogy a megyebizottsági tagok csak addig vannak együtt türelemmel, míg az esetleges bizottsági és tisztviselő választások vagy politikai kérdések szavazással eldöntetnek s azután hirtelen széjjel oszlanak.

Ezen eljárását a megyebizottsági tagoknak nem helyeselhetjük, mert hiszen ha valakinek a törvény jogot ad és biztosít, azzal élni is kell.

Nyugodtan távozhatnak azonban megyebizottsági tagjaink, mert talán az országban sehol nem döntenek a közügyekben oly lelkiismeretesen, mint nálunk.

Már az állandó választmány, melyben vezértérfaink mindannyian részt vesznek, behatóan megháynak minden ügyet. Utánna a közgyűlésben, ha csak maga az elnöklő főispán és alispán is van jelen a tisztikarral, újra behatóan megtárgyalják az állandó választmány határozatát és végül a jegyzőkönyv hitelesítésénél, a hitelesítő bizottság végig olvastat minden határozatot, vajjon az előadó jegyző jól tette-e papírra a közgyűlés határozatát és szépen vannak-e a jegyzőkönyvi határozatok megfogalmazva.

Elmondhatjuk tehát, hogy valamint a parlamentben minden törvényjavaslatot háromszor olvasnak, épen úgy nálunk minden közgyűlési határozat háromszori

telolvasás után nyer hitelesítést. S minden olvasás felér egy jogi és egy magyar irodalmi vizsgálattal, mert nálunk még a stilust is korrigálják. De így van ez helyesen, hogy az a sokak által bántott vármegye minden tekintetben kiállja a kritikát.

Ennyit a második napról bevezetéseken. Annál többet beszélhetünk azonban az első napról és bizonyos keserű visszaemlékezéssel.

Köztudomású, mert roszakarattal és elferdítéssel tudósított egyes fővárosi lapok felelősközltek a gyűlés utáni harmadik napon az országot, hogy Gömör- és Kishontvármegye közgyűlési terme mily botrányoknak volt színhelye az 1912. évi július hó 15-én megtartott közgyűlésen. Sőt még főispánunkat kis Tiszának is elnevezték.

Mi azt hisszük, hogy ebben az elnevezésben bizonyos gúny akart lenni. S talán a hazafiatlanság és erőszak bélyegét akarták ezzel régi tisztességes multu és a hazafiasságban erősen kipróbált főispánunkra reá sütni.

Bármit beszéljenek és írjanak is azonban egyes lapok, mi arra semmit sem adunk, mert mi nem vagyunk egyes pártoknak fizetett vagy más ígéretekkel elcsábított és megtévesztett szócsövei. Mi nem a roszakaratu tudósítások nyomán megjelent és hangulatot keltő riportokból élünk, hanem az igaz valódi tényeken ítélünk.

A mint tehát gróf Tisza István eljárását helyesli az ország megnyilatkozó nagy többsége, épen úgy helyesli vármegyénk közönségének tulnyomó nagy része főispánunk: *Bornemisza* László követett törvényes eljárását is a f. évi július hó 15-én megtartott nagy közgyűlésen.

Ezt nem a jövő, de a jelen idők körülményei igazolják s ha a közgyűlésen jelen volt bizottsági tagok kezeiket szíveikre teszik és nem mint pártemberek, de mint igazi magyar emberek őszintén ítélnék, akkor főispánunkat egyébbel más-

sal nem, legfeljebb csak minden párttal szemben való tulságos engedékenységgel vádolhatják.

Mert hogy a mindnyájunk által nagyon tisztelt és nagyrabecsült ellenzék kisebbségben maradt, az nem főispánunk magatartásának tulajdonítható; de vessen magára az ellenzék, ha áll és igaz az a fővárosi lapoknak leadott tudósítás, hogy a többségben volt ellenzéki megyebizottsági tagok tartózkodtak a szavazástól és tüntetőleg elvonultak.

Engedelmet kérünk, az a szép elv, mely a függetlenség arany pecsétjét viseli magán, nem érdemli, hogy annak az elvnek önfeláldozó apostolai és harcosai az ütközet előtt elvonuljanak.

Ha a munkapárt és Tisza emberei, kiktartottak az elv mellett, akkor, ha áll a fővárosi lapoknak leadott tudósítás, úgy az ellenzék hiveinek még inkább kellett volna tartani. Ez a hazafiasság!

S ha győztek volna az ellenzékiek, biztosan tudjuk és állítjuk, hogy sem a főispán, sem a munkapárt e felett egy pillanatig sem kesergett volna; mert minden harc természetsszerűleg győzelemmel és vereséggel szokott végződni s a vereség a történelem szerint sohasem volt szégyen.

Mi nem annyira a munkapárt diadalának örülünk; hanem inkább fájjaljuk, hogy vármegyénk leszavazott 222 bizottsági tagja közül csak 67 szavazott az ellenzék indítványára és mint a fővárosi ellenzéki lapok hirdetik azért, mert az ellenzék jórésze tartózkodott a szavazástól.

Kérdjük tehát, hogy mikor fog ellenzékünk szavazni, ha most nem szavazott, a mikor köztársasági és mindent romboló szocialista eszméket hirdetnek.

Ezek után tehát nem sok értéket tulajdoníthatunk annak a téves tudósításnak és azt ellenzékünk nevében, a melynek oszlopos tagjai egy *Szentiványi* Árpád, egy *Hevessy* Bertalan, egy *Putnoky* Mór, egy *Szentiványi* József és egy *V.*

Órát-, : Ékszert-, : Kerékpárt-,

jót,

szépet

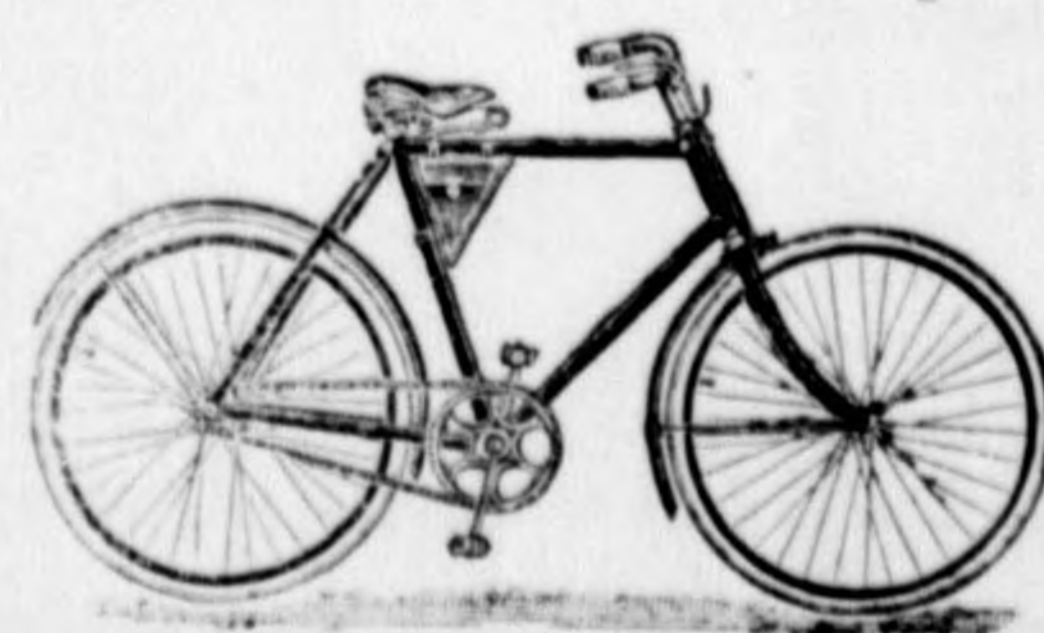
és

olcsón

Valasz kay Rezső óra- és ékszer üzletében szerkeztet be **RIMASZOMBATBAN.**

Megbízható óra- és ékszer-javító műhely! Óra javításokhoz 1 évi jótállás!

VÉSÉSEK karika gyűrűkbe és dísz tárgyakba **INGYEN!**

5—

Oros János stb., kikre mi büszkék vagyunk — kikérjük.

De kikérjük egész vármegyénk jó hírre érdekében, mert bár izgalmas és viharos is volt a közgyűlés, ott terrorizmusról vagy botrányról szó sem volt.

Igaza volt tehát *Sulyovszky* István megyebizottsági tagnak, ki beszédjében azt hangsúlyozta, hogy a hírlapok a legalkalmasabb eszközök az emberek megtevésére.

Az ellenzékét pedig azért, hogy az indítványt meg akarta obstruálni, bár ez nem egészen helyesen választott eszköz volt, nem ítéljük el; mert mindenki erejével számolva úgy harcol, a hogy tud.

Azonban csak az ősi rómaiak és görögök idejében lehetett a lármával meglepített nagyobb számú ellenséget megszaszlasztani. Ma pedig már azt a zászlót lehet győzelemre vinni, a mely alatt mentől többen sorakoznak és komoly fegyverekkel veszik fel a harcot.

Kevesebb lármával és erőszakkal és több vokssal tehát több eredményt lehetett volna kivenni a hazafias küzdelemből.

Sajnos, hogy vármegyénk békéje egy kis időre meg lett zavarva, mert nekünk nem viszálykodni, de tömörülni kell, hogy a közös cél felé minél tömörebb sorokban közelithessünk s erre a szenvedélyes összecsapások nem alkalmasak.

Igyekezünk egymást érvekkel és szép szóval meggyőzni és ha nem sikerül, a jövőben szavazzunk minden szenvedély nélkül, mert a szenvedélyből fakadó keserűség sokszor még a meggyőződést is nemesak félre tereli, de le is tiporja.

Meg kell czáfolnunk még a megtévesztett fővárosi lapok azon tudósítását, hogy *Baksa János* és *Jaksics Bertalan* megyebizottsági tagoktól főispánunk megvonta volna a szót. Ezek a nevek, illetve egyének nálunk teljesen ismeretlenek. Ily nagy íráshiba pedig el nem követhető, tehát itt világosan költött neveket szerepeltetett a tudósító.

Az sem felel meg a valóságnak, hogy községi- és körjegyzőink be lettek ren-

delve és kommandóra szavaztak; mert összesen 9 jegyző szavazott. A mi körjegyzőink pedig elsősorban nincsenek ahhoz szoktatva, hogy kommandóra szavazzanak, másodsor pedig nem berendelésből, de a községi ügyeik iránt tanúsított érdeklődésből hivatalból szoktak a gyűléseken megjelenni.

Ezek után tehát reá térhetünk a közgyűlés lefolyására:

A rendkívüli nagy számban megjelent megyebizottsági tagokból megalakult közgyűlést főispánunk délelőtt pontban 10 órakor nyitotta meg. Megnyitójában hangzott, hogy a közpályán hosszú időn át eltöltött szolgálati ideje alatt mindig a béke embere volt s arra törekedett, hogy a közügyek hazafias szellemben és szigorú tárgyilagossággal közmegelegedésre tárgyalassanak és intéztesse el. Most is, midőn nagyfontosságú politikai kérdés feletti döntés fogja a közgyűlés egyik főtárgyát képezni, ily irányban óhajtja a gyűlés lefolyását. Életében erőszakot sohasem használt és törvénytelen séget sohasem követett el, azt tehát különösen e fontos hazafias kérdésben nem fogja tenni. Mindenkinek tiszteletben kívánja tartani jogait s épen azért a szólás jogát mindenkinek meg fogja adni. Kéri tehát a bizottsági tagokat, hogy figyelemmel hallgassák meg a szónokokat és fogadják esendben a megnyilatkozó ellentétes véleményeket. Fájdalmasan érintené, ha a vármegye békéje megzavartatnék s keserűség támadna és maradna a szívekben, mert ez a vármegye jó hírnevének is ártana.

Ezen szép szavakkal a gyűlést megnyitván, a közgyűlés szép számban megjelent tagjait szíve teljes melegével üdvözölte lelkes éljenzések között.

Ezután az alispánnak évnegyedes jelentése került a tárgysorozat szerint tárgyalás alá, mellyel bővebben foglalkozni nem kívánunk, mert azt lapunk előző számában egész terjedelmében leközlöttük. E helyen csak arra terjeszkedünk ki, hogy az alispáni jelentés alapján az

Hanvay Zoltán könyve nem valami elvont, elméleti tudást tár elénk, hanem mindig és mindenütt a legszorosabban összefügg a gyakorlati élettel. Ez a munka is könnyed stílu, közvetlen, érdekes olvasmány, a mely telve van a gyakorlati élettapasztalatok számtalan példájával és valósággal sugárzik belőle az életbölcesség.

Igy mikor „Széljegyzetek” czim alatt a választói jogot tárgyalja, így érvel: „Maga az általános, egyenlő és titkos szavazati jog körül pedig a tájékozatlanság sűrű köde sehogyse akar foszladozni. Az Ucháczius löveg még mindig így durrog: „a jog az emberrel veleszületik és annak elválaszthatatlan attribútuma.” Ezzel bódítják el a tudatlan és értelmetlen tömeget, a melynek, ha nem bizgatnák, ily abszurdum sohasem jutna az eszébe. Hát hiszen sok más egyéssel kétségtelenül a jog csirája is veleszületik az emberrel. De nem ez a csira teszi jogalannyá, hanem az a képzés, a mely által képessé válik a jog ekvivalensének: a kötelességnek helyes teljesítésére. . . Ugyan akadt e már oly botor gazda, a ki a törekhordó munkást — csak azért, mert született, a cséplőgépe vezetésére állítja? Ugyan hamar meglenne az explózió.”

Az „Egy kis szerző” fejezetben érdekes példákkal illusztrálja, hogy milyen a magyar demokrácia? Azután erre a konkluzóra jut: „És mi mindebből a tanúság? *Hogy mifelénk mindenki veszettül demokrata felfelé; és a legtöbb magyar: büdös arisztokrata lefelé.* Ez az a különleges magyar demokrácia.” Ha széttekintünk egy kissé magunk körül, lehetetlen ezt a mély

állandó választmány szép szavakkal paréntálta el csizi *Molnár József*, hevessi *Hevessy* Benedek és *Vatthay* László időközben elhunyt megyebizottsági tagokat. Kiváló férfaink elhunyt felett fájó részvétét nyilvánította s érdemeiket jegyzőkönyvében megörökíteni határozta el, miről a gyászba döntött családokhoz részvétírat intézését rendelte el. Továbbá a közgyűlés felhatalmazta az alispánt, hogy *Kubinyi* Ferencz vármegyei tiszti főügyész betegsége tartamára egy helyettest alkalmazzon a tiszti ügyészi teendők elvégzésére. A bátkai állatorvosi körzet sürgős szervezéseért felirattal fordul újól a földművelésügyi miniszterhez. Végül az alispánnak *Hevessy* Bertalan indítványára a szép jelentésért és a közutak fejlesztése érdekében kifejtett tevékenységeért köszönetet szavaz.

Felolvastatott ez után *Lukács* László miniszterelnöknek az új kormány alakításáról szóló leirata, melyben a vármegye közönségét arra kéri, hogy hazafias és törvényes törekvésében az új kormányt támogassa. A zajos tetszés és nem tetszés nyilvánításokkal kísért leirat felolvasása után a *Pösch* Gyula megyebizottsági tag által beadott és az állandó választmány által szótöbbséggel határozati alakban elfogadott következő javaslat olvastatott fel:

„Gömör és Kishontvármegye törvényhatósága mely sajnálattal látja, hogy ezeréves alkotmányunk legfőbb létszervének, az országgyűlésnek szabályos működése egy törpe kisebbség erőszakossága folytán már évek hosszú során át lehetlenné van téve; hazafiúi aggodalommal szemléli e vármegye közönsége, hogy bármi erővel nyilatkozzék is meg a nemzet közérzete a választásokon, bármi egyértelmű eréllyel tiltakozzék is a nemzet vezető értelmisége a törvényhatóságok határozataiban, bármily elitelőleg nyilatkozzanak meg a jelen országgyűlési ellenzék és pártokivüliek kiválóságai is az obstructióról, mindezen tényeknek tölényes semmibe vételével, támaszkodva egy teljesen elavult házszabály hézagosszövegezésére, a technikai obstructió szomorú hirhedséget nyert nevén, a nyers erőszak lett egyedüli urrá a nemzet tanácsának szentelt termében. Szárnyaszegett levertséggel látta már a nemzete jövőjét féltő

igazságot be nem látnunk. Ott áll lelki szemeink előtt az alacsony sorsból felkapott ember, a ki nek szájából csepeg az egyenlőség és a testvériség, de a való életben a nála egy kis fokkal alantabb állókkal szemben olyan gögös nagy urnak mutatkozik, a milyen egy miniszter sem szokott lenni a legszegényebb irnokkal szemben. A demokráciának ez a paródiája jellemzi közéletünket az egész vonalon és a míg ezt a szívbéli, valódi műveltség meg nem változtatja, addig talmi aranyok fognak csillogni a legfényesebben a magyar társadalomban.

A költő is hasonlót érezhetett, a mikor szatirikusan így jellemezte a magyart:

„Mondják: kisebbedünk, fogyunk! — igaz-e? nem! Sőt mind nagyságosok levünk nagy hirtelen!”

Az igazi életbölcességnek ezek és hasonló gyöngyei becsessé teszik szerzőnk írásait más pártállású emberek előtt is.

Mert az ő írásai erősen politikai izűek és talán háromnegyed részben a közelmúlt és jelen politikai életének kritikáját láthatjuk bennük.

Ha talán személyesen tisztelt nagy alakjaink nimbusát megtépdese látjuk is itt-ott írásaiban, ezért nem fogunk az íróra megharagudni, mert az az őszinte és puritán meggyőződés, a melylyel minden poklonon keresztül ragaszkodik a valódi Deák párthoz és Tiszta Istvánhoz; ez minden olvasója szemében tiszteletet érdemel; épúgy mint nem sért senkit az ő erős kálvinista vallási meggyőződése, a melynek leplezetlenül kifejezést adni el nem mulasztja, a nélkül,

TÁRCZA.

Egy új könyv.

A czime: „Esetek.” Irta: *Hanvay* Zoltán. Rimaszombat. Nyomatott *Rábely* Miklós és Fia könyvnyomdájában.

A szerző személyéről fölösleges volna nálunk bővebb magyarázatot adni. Az ő egyénisége régtől fogva annyira összeforrott a gömöri társadalom életével, hogy attól szinte elválaszthatatlannak látszik. Pedig a mi uri társaságunknak régi, kipróbált és igen tisztelt tagja öreg korára való tekintettel már évek óta búcsúzik. Elbúcsúzott a kaszinói felolvasásoktól, búcsút vett a vármegyei és a városi élettől, mert Rimaszombat városnak díszpolgára; ebben a könyvben, mint írja, búcsúzni akar az íróllától. Reméljük azonban, hogy ha az egek Ura még megtoldja esztendeinek számát, úgy szerzőnk búcsúzása sem lesz végleges.

Mert az írás is mintegy szenvedéllyé válik a komolyabb lelkekben, a kik érzik magukban, hogy embertársaik sokaságával közölniök kell gondolataikat. És a mikor eljön az idők teljesége, az író nem tud ellenállni kitörő gondolatai rajának, a melyek a nagy világba kívánczoknak. Előtör a szellemi munka forrása még akkor is, ha az író anyagi gondokkal küzd; hát még ha a szerző, mint a jelen esetben is, semmi anyagi akadályát sem érzi annak, hogy mások előtt megnyilatkozzék.

hazafi, hogy alkotmányunk életműködésének ezen erőszakos megbénítása diadal kiáltással zudítja a testvértelen magyar nemzetre annak minden született ellenségét, kétkedővé, bizalmatlanná teszi annak barátait és rombadönti azon tekintélyt és rokonszenvet, melyet régebben, a korszellem védő pajzsa alatt, hazája alkotmányáért szellemének fegyvereivel vívott a magyar.

Midőn ezek után a már már teljes elcsüggedésbe merült lelkek azt látják, hogy a nemzettől az ország kormányzására megbízást nyert, számarányainál fogva is döntő súlyú párt, a történelem előtti felelőssége tudatában, egy minden férfi-erényekben tündöklő, a gondviselés által csodás szellemi tehetségekkel megáldott lánglelkű hazafinak gróf Tisza Istvánnak önfeláldozó elnöklete alatt, utját vágja a nyers erőszak további tobzódásainak és támaszkodva az 1848: 4. t. cz. 14. § ára, mely a rend fenntartása érdekében a karhatalmat a képviselőház elnökének rendelkezésére bocsátja, a házszabályok rendelkezése, megfelelő értelmezése helyreállításával megteremti az országgyűlés alkotmányos működésének lehetőségét; akkor Gömör és Kishontvármegye közönsége is lelkesedéssel csatlakozva a törvényhatóságok tulajdoni többségének hasonló irányu megnyilatkozásához, határozatilag kimondja:

hogy Lukács László miniszterelnök urnak a kormány kinevezéséről szóló leiratát tiszteletteljes tudomásul veszi és az alkotmányosan kinevezett királyi kormány iránti bizalmát kifejezve, azt hazafias működésében teljes készséggel támogatni óhajtja,

hogy gróf Tisza István képviselőházi elnök urat, mely tiszteletéről és feltétlen bizalmáról biztosítva, őt az ellene intézett gyilkos merénylet előli gondviselészerű megmenekülése alkalmából hazafias örömmel üdvözlö,

hogy ezen határozatokról a miniszterelnök urat s általa a kormány összes tagjait, valamint gróf Tisza István urat értesíti és végre,

azon hazafias óhajjának és reményének ad kifejezést, hogy az országgyűlés és a kormány bölcsessége meg fogja találni a helyes módot arra nézve, hogy most már legközelebbi összeülése alkalmával, a törvényhozás zavartalan munkássága szeretett hazánk javára biztosítva legyen.

Kelt Rimaszombat, 1912. július 15."

A javaslat felolvasása után a nemzeti munkapárt részéről óriási lelkesedés tört fel, az ellenzék részéről pedig szenvedélyes lármás ellenszenv nyilatkozott meg, a mi perczeig tartott.

hogy mások vallási meggyőződését távolról is akarná érinteni.

Az íróban látjuk és tiszteljük az igazi szabadelvűségnek azt a nemes formáját, a mely újabb időben kiveszőfélben van, de a mely oly szépen jellemezte Deák Ferenczet és azt a kort, a melyre a haza bölcsé saját egyéniségének puritán bélyegét rányomta.

Megváltoztak az idők, sokszinű hivalkodás lépett a puritán egyszerűség helyébe, nagyjaink is kénytelenek valamennyire az árral uszni, ha a felszínen akarnak maradni; nem a saját érdekükben, hanem hogy azoknak az eszméknek győzelmét elősegítsék, a melyeknek zászlaját magasan hordozzák. Gondoskodniok kell arról és magukat önelkük előtt is megálázó helyzetekben legyőzniök, hogy náluk kevesebb értékű emberek ügyes taktikája le ne rántsza az elsőket a vezető állásokból a közügy kárára.

A demokrácia helyét a sülyedő erkölcsi érzékek korában csakhamar elfoglalhatja a demagógia és ez nagy baj, mert ez a köz- és társadalmi erkölcsi érzék teljes megbomlását jelenti.

Azt hisszük, ettől a bajtól óv bennünket a szerzőnk könyve, a gyakorlati életbölcsesség, megfigyelés és a tapasztalatok számtalan sorozata alapján s azért azt hisszük, hogy minden pártállású igaz magyar ember sokat tanulhat a Deák-pártnak ettől a puritán harcától.

A tiszta, egyszerű, valódi szabadelvű, a közügyért lelkesedni és áldozni tudó szellemet óhajtja ez a könyv megmenteni és ébren tartani és ezzel hasznára válhat minden intelligens olvasónak.

Midőn mindkét párt hangulata lecsillapodott, az elnöklő főispán felhívta Marton János megyebizottsági tagot, mint a ki egyedül jelentkezett nála a szólásra. Kijelenti azonban, hogy a mennyiben az állandó választmányban az a békés egyhangú kívánság fejeztetett ki, hogy mivel a pártok különben sem lesznek képesek egymást kapacitálni, sziveskedjék a közgyűlés mindkét párt részéről lehetőleg csak egy-egy szónok által fejtegettetni és nyilvánítatni a pártok álláspontját. — Ha azonban többen kívánnának felszólalni, ez esetben is szives készséggel teljesíti mindenki kívánságát, de az osztó igazság szerint a pártok részéről felváltva.

Ez után emelkedett szólásra Marton János megyebizottsági tag, ki röviden fejtegetve álláspontját és az állandó választmányban történt békés megállapodásra hivatkozva, elfogadásra ajánlja az állandó választmány határozati javaslatát.

Utánna Hevessy Bertalan, a megyei függetlenségi párt elnöke emelkedett szólásra és bővebben fejtegetve pártja álláspontját, ellenindítványt terjesztett be, mely szerint a kormány ellen bizalmatlansággal viseltetik s annak, különösen pedig a ház elnökének eljárását törvénytelennek tartja és azt erősen elítéli.

Majd Sulyovszky István m. biz. tag kér kivételesen szót és tiszta meggyőződése szerint a kormánynak, valamint a ház elnökének bizalmat szavaz.

Szentiványi Árpád orsz. gyűl. képviselő, az országos függetlenségi párt egyik oszlopos férfja emelkedik ez után szólásra s Hevessy példájára kijelenti, hogy ha csupán arról volna szó, hogy a kormány leirata egyszerűen tudomásul vétessék, az ellen nem emelne kifogást; minthogy azonban bizalomsvavazásról van szó, a parlamenti események után ez ellen erősen tiltakozik.

Kubinyi Géza orsz. gyűl. képviselő a következő szónok, ki teljes bizalommal viseltetik a kormány iránt és Tisza István gróf személyét emeli ki, ki életét is veszélynek tette ki a haza érdekében. Az állandó vál. javaslatát változatlanul ajánlja elfogadásra.

Utánna, mint a sorba jelentkezett szónok: Putnoky Mór orsz. gyűl. képviselő beszél még röviden pártja nevében és az állandó vál. határozati javaslatának elvetése mellett az ellenzék indítványát ajánlja elfogadásra.

Ezen beszéd befejezése után, minthogy a megállapodás szerint a pártok között a viszonzosság betartatott s különösen figyelemmel arra, hogy a névszerinti szavazás elrendelése ismételt mindkét párt részéről sürgettetett s mivel ennek elrendelése végett 20 tag által aláírt kérvény nyújtatott át az elnöklő főispánnak: ennél fogva a főispán a teljesen kimerített vita után elrendelte a névszerinti szavazást.

E közben emelkedett fel még a függetlenségi párt részéről Szentiványi József m. biz. tag, kit az elnöklő főispán nem vehetett észre, mert Szentiványi körül számos bizottság tag állott és a főispán azon többszöri kérelmét, hogy sziveskedjenek leülni, nem teljesítették.

Itt kezdődik tehát a fővárosi lapokban hirdetett törvénytíprás, a mi igaz-

ság szerint egy pár ellenzéki tag figyelmetlenségének tulajdonítható.

Midőn azonban Hevessy Bertalan és Szentiványi Árpád, e higgadt és bölcs magatartást tanúsító két ellenzéki vezérférfiu figyelmeztette a főispánt, hogy még Szentiványi József akar beszélni, erre a főispán a szólás jogát annyival is inkább megadta; mert Hevessy Bertalan és Szentiványi Árpád magok kijelentették, hogy most már több szónoklat ne legyen, de szavazzanak. Sőt id. Szontagh Zoltán az ellenzék részéről és Farkas Zoltán a munkapárt részéről a felszólalástól önként visszaléptek.

Ezt azonban az ellenzék egy pár felbőszített tagja nem hallhatta, mert jobb hanganyaggal rendelkeztek, mint a munkapártiak.

Szentiványi József azután a beszédjét megkezdte, mivel azonban az igen hosszúnak ígérkezett és folytatva olvasta, a főispán a közgyűlési ügyrendre hivatkozással felkérte, hogy beszédjét szabadon és lehetőleg röviden adja elő; — mire Szentiványi beszédjét pártja folytonos „halljuk“ kiáltásai között be is fejezte.

Ez a tiszta való tényállás. Kérdjük tehát ezek után, hol van itt a törvénytíprásnak még a nyoma is? Sőt ellenkezőleg, főispánunk igen engedékenyen járt el, mikor az egyszer már elrendelt szavazást Szentiványi József felállása folytán visszavonta.

Az fájt még az ellenzéknek, hogy Dusza János és Juhász László ref. lelkészek, megyebizottsági tagok nem beszélhettek. Hát e kérdésben is őszinték leszünk. Ismerjük e két férfiú kiváló szónoki képességét s mindenkor örömmel hallgatjuk őket, de a jelen esetben az állandó választmányban elhangzott megállapodás és a munkapárt meggyőződésből fakadó állásfoglalása után, ha másnap reggelig beszéltek volna s bármennyire gyújtottak volna szónoklataikkal; még akkor sem lettek volna képesek az igen tisztelt ellenzéknek egy szavazattal többet, a munkapártnak pedig kevesebbet biztosítani.

Példa erre Sebők Pál megyebizottsági tag szavazata, kit a szavazat megejtése után a főispán többszöri azon felhívására, hogy kíván-e még valaki szavazni, az ellenzék maga állított elő nagy „Éljen-zés“ között és a derék öreg ur „Igen“-nel szavazott. Őt csak talán nem lehetett berendelni, de ez volt az ő meggyőződése.

Még az ellenzék megnyugtatósa képpen ide iktatjuk, hogy Dusza János ref. lelkész a szavazás kezdetén visszalépett a szavazástól, mert jó izlése a Hevessy B. felszólalása után erre készítette.

A szavazás azután teljes rendben folyt le, melynek az lett az eredménye, hogy leszavazott 222 m. biz. tag, ebből 155 „igen“-nel, 67 pedig „nem“-mel szavazott. Az állandó vál. bizalmi határozati javaslata tehát 88 szótöbbséggel lett elfogadva és kimondva.

Bizony ha azoknak a történelmi alakoknak, kik közgyűlési termünk falain arany keretben díszlenek, megnyilhattak volna ajkai; bizonyára megdorgáltak volna egy pár fiatal embert, kik a vármegye nevezetes ősi békéjét ok nélkül akarták megbontani. De legyen e nap legfontosabb eseménye, hogy az nem sikerült!

Vizmizériák.

Azt hinné az ember, hogy ilyenekről csak a Szahara sivatagban vagy Arábia pusztáin lehet szó, pedig ime nagyon is közel vagyunk ehhez a bajhoz, sőt városunk jelentékeny része már szenved a vízhiánytól. Történik pedig ez épen abban az esztendőben, a mikor legtöbb víznek kellene lenni, mert nagy költséggel vízvezetékét készített Rimaszombat város.

Nem tudjuk, kit terhel a felelősség a mulasztásért és a gondatlanságért? de hogy a baj tényleg itt van a nyakunkon, az bizonyos.

Elvitték a kutjaink vizét, mielőtt iható és hasznavehető vizet adtak volna a városnak. A vásártér rimaparti részén, hol a csatornázás csövei végződnek, olyan dús vízforrás bugyog elő a csatorna csövek tetejére, a melynél nem különb az a sziklási forrás, a honnan a vízvezeték kiindul. Alighanem a város jó forrásvizei mennek itt el a Rimába a csatorna üregeken keresztül.

De akár mint áll is a dolog: az tény, hogy egész utcák, nemcsak a Hunyady-utca, — állanak víz nélkül, kifogyott a kutakból a víz és olyan kutakhoz tódul a lakosság, a melyeknek rossz ízű vizét azelőtt elkerülte; de most a szükség rákényszeríti, hogy azt is megigya, sőt issza vigan a Rima vizet is a malomárokban, a melynek vize pedig bőven megfertőzött a beléje vivő árnyékszékek-től, valamint a timárok által levakart állati bőrtől és ezerféle más szennytől, a mi egy városon átfolyó vízbe csak bejuthat.

Lehet-e veszedelem nélkül ilyen állapotban hagyni egy város lakosságát?

Még a jobb módu és intelligensebb ember csak segít magán, a hogy tud. Elküld messzibbre jó vizért, ha van kit, esetleg ásványvizet iszik, ha van miből? De hát hogy jön ő is hozzá, hogy olyan mostoha fia legyen a városnak, a kin száz bört huznak, mikor a város az ő rovására is drága vízvezetékét készített, akkor elrontják a jó bővizű kutját, a melyből évtizedekig egészséges vizet ivott és nem adnak a helyébe semmit? A türelemnek is megvannak a maga határai.

Hát még mit tegyen a szegény, alsóbb műveltségi fokán álló nép, a ki azt hiszi, hogy gondoskodnak róla az urak, a kik azért tanultak, hogy gondoskodjanak azokról, a kik nem tanulhattak? Mit tegyen, ha elfogy a kutak vize? Bizony nem fog ásványvizet inni, hanem elmegy a Rimából hozni vizet és esetleg merít magának azokból a láthatatlan kis bacillusokból, a melyek dúsabb aratói a halálnak, mint az orosz csár minden fegyveres hadserege. A tifusz, kolera meg sok más betegség elsősorban az egészségtelen ivóvízzel jut az ember belső szerveibe.

Igaz, hogy a város a vízvezetékkel azt a célt tűzte ki, hogy a jövőben jó és egészséges vizet adjon a lakosságnak, de ezt a célt elérheti olyan módon is, hogy a lakosságot addig ne fossza meg jó ivóvizétől, míg jobbat nem adhat neki, mert a várakozásban vizmizériákkal küzdő és szennyvizekre utalt lakosságra maga árasztja a betegségek ezerféle nemeit.

Ezek bizony nagyon megfontolásra méltó dolgok és hetek óta tartó lehetet-

len állapotok okozzák a lakosság közlekedetlenségét és ingerültségét s ezek épen nem lesznek valami nagyon csábító dolgok, hogy az amugy is a drágaság és terhek rémeitől sujtott lakosság előtt a vízvezeték és csatornázás ügyét népszerűvé tegyék és megkedveltessék.

Hetek óta halljuk már, hogy csak várjunk, legyünk türellemmel, majd elkészül a vízmű és lesznek az utcákon közutak; de hiába várunk és biztos terminust nem hallunk arra nézve, hogy mikor hoz már tiszta forrásvizet a vízvezeték és mikor érnek véget a lakosságot ezer kellemetlenségnek kitevő, ezer új költségbe verő, ezértéle betegség veszélyével fenyegető vizmizériák?

Pedig nagyon türelmesek voltunk és vagyunk, mert ha a dolog jogi oldalait nagyon forsziroznánk: kutjaink elrontásáért anyagi kárpótlást is követelhetnénk.

Mindezek a dolgok nagyon alkalmasak egy beható nyári elmélkedés anyagául, a melynek során látjuk a szomjazó embereket és állatokat rohanni a fertőzött vizek után; a háttérben a ragályozó betegségek rémséges árnyaival leskelődni; a melyek fenyegetőleg integetnek a bűnös és gondatlan lelkiismeretek mélységébe: emlékeztükbe juttatván a felelősség terhelő tudatát.

Nem tudjuk, ki a hibás? Nem vádolunk senkit, de azt, mint a város adófizető alanyai, mint a terhekben osztozkodó lakosai elvárjuk, hogy akkor is gondoskodjanak rólunk, a mikor bajba jutottunk és minél előbb segítsenek rajtunk az áldatlan vizmizériák megszüntetése által. A város mint gazda, erélyesen követeljen vizet a vállalkozótól vízhiányban szenvedő lakosainak.

Széljegyzetek.

Ilyenkor nyáron az emberek minden egyébtől eltekintve, két kasztra különülnek. A fürdőzők és az otthonmaradók kasztjára. Fürdőzők helyett bátran mondhatunk nyaralókat is, mert hiszen ma már a fürdő is inkább nyaraló, mint gyógyhely és a legnagyobb gyógyfürdőkben a legkevesebb az igazán beteg.

Az okokat kutatva, nem is úgy szokott az hangzani, hogy „elme gyünk edesem ide meg ide, hogy megszabadulj a rheumádtól vagy a gyomorhurutodtól”, hanem korszerű formába gyurva ilyenformán alakul ki a megokolás (persze a szavakat az asszony szájába adva, akinek a legkedvesebb szüksége van a fürdőzésre, tehát a legjobban követelődik): „tegnap hallottam, hogy a sánta X-nét Bártfára viszi az ura. A pénztárnokék Herkulesfürdőbe mennek, a tanácsosék meg St. Moritzba. Neked már régen mondta a doktor, hogy a szíved nem működik jól és nagyon jót tenne a hullámveréses fürdő, hát arra gondoltam, hogy el fogunk menni Ostende-ba . . . Már utánnaszámítottam, hogy nem kerül egy krajczárral sem többbe, mint ha Piszokfüreden nyaralnánk, mert külföldön nem nyúzzák meg az embert és nem megy tönkre a ruhája a nedves, penészes hotelszobákban, mint itt . . .” És így tovább, akár a végtelenségig.

Hiába esküszik rá azután a boldogtalan, hogy ő a Balatonban épen olyan hullámverést kap és hogy maga az utazás is felemésztí csaknem teljesen a fürdőzésre szánt összeget, ha külföldre mennek, siket fülekre talált és a legádázabb harcra, mert „a tanácsosék St. Moritzba mennek.”

Beadja tehát a derekát és ezzel kezdetét veszi az előkészülés az utazásra. Hogy miből áll ez az előkészülés, azt megközelítőleg megkísérlem visszaadni:

Egy új korzói, új estélyi és észbontó fürdőző toalett az asszonynak. Egy új utibőrönd. (Csak nem állítunk be oda ezzel a vedlett kiszívvel?)

Egy új kalapbőrönd. (Kalap még nincs bele, de veszünk azt is, kettőt.) Tizenkét pár azsuros harisnya, két pár új cipő, sportcipő, sportöltöny, sportkecstyü, új czilinder, új piperekészlet, órakarperecz, parfüm, még egy gyűrű, pénztárca, stb. stb. minden új.

Ezt mind viszik. De otthon még új zárat kell minden ajtóra csináltatni, nagy takarítást rendezni, naftalinos ponyvába varrni a bundát, a prémsapkát, a prémboát, a hermelines színházi köpenyt a hűtőházba küldeni, mert annak árt a naftalin, leborraivalózni a viczeház mestert, hogy ügyeljen nagyon a lakásra, leborraivalózni a ház mestert, hogy ügyeljen a viczeház mesterre és végül a háziur figyelmét felhívni mindkettőjükre.

Megtörténik végre az elutazás. Ott a nagy világtúrdón azután csak nem lehet hátrább maradni a „flanc”-ban, mint a többiek és részt kell venni az automobiltúrán, a nagy jótékony-sági pikniken, ahol a mit hoznak maguk a vendégek, azt árulják ugyanazoknak, részt kell venni a nagy regattán is és mert nincs saját yacht, hát egy mérge drágán bérelt rossz vitorlás teknőn, amelyik mindent arat, csak dicsőséget nem és ha hozzávesszük, hogy időközben a sétatoaletten végigfrecesent a sósvíz, miáltal az felvehetetlenné vált és hogy a table d'hote éppen kétszerannyiba kerül, mint gondolták és hogy az új czilinderre már első nap ráült egy ur, aki még csak *szeregne* egy kicsit lesoványodni és végül, hogy a férj, próbára akarván tenni a szerencsését, amire otthon nincs alkalma, hát a *roulet*-n vagy a *trente et quarente*-n vagy a *lovaeskán* is beuszott vagy kétszáz koronáig, — mondom — mindezeket összevéve, halványan elénk állhat a nyaraló pár vagyoni helyzete a visszautazás pillanatában.

Hazaérkeznek hát és miután elsőhajtják a szokásos „csak hogy itthon vagyunk”-ot és gyengéden czélozgatnak a nagy nyugalomra és kölcsönös békességre, körülnéznek a lakásban. És akkor kiszül, hogy minden ház mesteri ellenőrzés daczára is bedobtak kövel két ablakot, hogy a nagy consol tükör foncsorja a meleg, fülledt levegőben megpattogzott, hogy a molyirtószer nem is olyan jó, mint hirdetik, mert a százhuszforintos városi bundát egészen megette a moly és hogy a spájzban égve maradt a villanylámpa és teljes hat héten át égett és hogy ez mind pénzbe kerül.

Megcsinálják hát a mérleget és az így fest:

Kézpénz, mint előirányzat . . .	1000 K
Tulkiadás fedezet nélkül . . .	1500 K

Összesen: 2500 K

Egy kis megdöbbsent csend, azután a cseléd elszalad a trafikba két váltóblankettáért és az „ur”, míg vízzel hígítgatja a tintatartóba belesűrűdött tintát, mélységes rezignációval felsőhajt:

— Hát kellet nekem a fürdő?

Hirek és vegyesek.

Gróf Tisza István köszönete. Gróf Tisza István a bizalmi határozat tudomásvétele után a vármegyéhez a következő köszönő sorokat intézte:

„Nagyságos Alispán Ur!

Fogadjá és tolmácsolja kérem Gömör-és Kishontvármegye törvényhatósági bizottsága tisztelt tagjainak szíves megemlékezésükért hálás köszönetemet.

Kiváló tiszteletem kifejezésével vagyok Nagyságodnak őszinte híve:

Geszt, 1912. július 18 án.

Tisza István.”

Személyi hírek. Dr. Meskó Miklós vármegyei főorvos folyó hó 18-ikától 10 napon át a vármegyében hivatalos utazásokat végez, melynek keretében a gyógytárakat is megvizsgálja.

Pogány István kir. tanfelügyelő a mai napal 6 heti szabadságra távozott.

A vármegyéről. A folyó hó 15 én megtartott közgyűlésen Hegyessy Istvánt egyhangúlag szolgabíróvá választották, kit a főispán Rátkóra osztott be. A főispán törvényben gyökerező jogánál fogva e gyűlésen dr. Alitisz Aladár putnoki járási szolgabíró t. b. főszolgabíróvá és Sztojkovits József végzett jogászt t. b. szolgabíróvá nevezte ki és a rimaszécsi járásba osztotta be.

Halálozások. A mult szerdán, július 17-én hunyt el Rozsnyón dr. *Markó Sándor* kir. tanácsos, közjegyző életének 66-ik, boldog házasságának 39-ik évében. Július 19-én pénteken délután temették nagy részvét mellett. A megboldogult Rozsnyó városának kimagasló alakja és társadalmi és közéletének irányítója volt. Halálát özvegye, gyermekei, unokái és kiterjedt rokonság gyászolja.

Seffer Pál ny. m. kir. honvédszázados — kit a mult héten Pelsőczön a vonat elgázolt — e hó 18-án Rozsnyón 45 éves korában elhunyt, — temetése az ág. ev. egyház szertartása mellett 20-án nagy részvét mellett ment végbe.

Putnokon folyó hó 13-án hirtelen elhalt Kistétényi *Walther László* életének 17-ik évében. Az elhunyt ifjában *Fekete Nándor* unokáját gyászolja.

Kinevezés. *Kardos Géza* dr., *Kohn Adolf* helybeli fűszerkereskedő fia szép állásba jutott; a belügyminiszter a szegedi állami gyermekmenhelyhez felügyelő főorvossá nevezte ki a fiatal orvost, főgimnáziumunk egykori jeles növendékét.

Lelkészwálasztás Dobsinán. Többször elhalasztották, azután föllebezés miatt elnapolták a dobsinai ág. h. ev. lelkész választását. Most a lelkészwálasztást az egyházközség vezetősége folyó hó 21-re azaz a mai vasárnapra tűzte ki.

Esküvők. *Tóbiás János* székesfővárosi gyógypedagógiai tanító f. hó 20-án szombaton esküdt a helybeli ref. templomban örök hűséget *Koncz Margitkának*, *Koncz Károly* népes iparbanki pénztáros kedves leányának.

A mult hétfőn *Giczén* volt csiksomlyói *Csiky Tivadar* dr. aradmegyei főispáni titkár esküvője nógrádi *Neogrády Dórával*, nógrádi *Neogrády Antal* festőművész és neje kedves leányával.

Tegnap 20-án tartották esküvőjüket Rozsnyón *Szoboda Rezső* m. kir. esendőrőhadnagy és *Krausz Ilonka*, *Krausz Nándor* rozsnyói bányagondnok és neje kedves leánya.

Egyházkerületi közgyűlés. A mult héten folyt le Nyiregyházán a tiszai ág. h. ev. egyházkerület közgyűlése *Szentiványi Árpád* világi és *Geduly Henrik* püspök egyházi elnöklésével. Gömörből jelen voltak: *Gyürky Pál* főesperes, *Medveczky Sándor* egyházmegyei felügyelő, *Madarász Pál*, *Loysch Ödön* stb. Az egyházkerület elhatározta, hogy az eperjesi tanítóképzőn szőlőj d tanszéket szervez. A magyar gazda-szövetség törekvéseit pártolja; ifjusági egyesületek alakítását sürgeti a falvakban. Örvendetes tudomást vettek az eperjesi jogakadémia és a 6. kerületi főgimnázium virágzó állapotáról. Akcióit indítanak az iránt, hogy nagypéntek is hivatalos ünnep legyen és hogy a korcsmák vasárnap zárva legyenek. Nagyobb vitát provokált a lipői lelkészek panasza, hogy a theológián, a tót nyelvet eltiltják. Ennek gyakorlását a tót nyelvű hívek érdekében megengedhetőnek tartják.

Tanító gyűlés. A Kishonti ág. hitv. ev. tanítóegylet f. hó 15-én tartotta évi közgyűlését Nyustyán az ev. templomban, melyet Lipták *Endre* egyleti elnök betegsége miatt *Mikulás János* hívott egybe s melynek főtárgyát az alapszabályok újra való kidolgozása képezte, a mennyiben az ország eme legrégebbi egyesületének alapszabályai s egész irattára a rimakokovai szörnyű tűzvész alkalmával a lángok martaléka lett. Mivel az alelnöki állás is üresedésben volt, a közgyűlés *Frenyo Dániel* nyustyai tanítót választotta meg, kinek elnöklése alatt *Pápai Károly* bakostöréki tanító mintaelőadást tartott a rajztanításból, melyet a közgyűlés tagjai érdeklődéssel hallgattak végig. Majd *Mikulás János* klenóczi tanító terjesztette elő alapszabálytervezetét, melyet a közgyűlés élénk eszmecsere közben némi javítással magának elfogadott. Az idő előrehaladása miatt *Breuer János* rimaránhói tanító „A nevelés eszközei s azok nevelőértéke” című értekezésének felolvasását a közgyűlés a jövő évre halasztotta. Még több, az egyesületet érdeklő ügy elintézése után a közgyűlés a „Himnusz” eléneklésével véget ért.

A vízhiány enyhítése. A több utcában kiszáradt kutak valóságos vízszükséget

eredményeztek városunkban. Hogy a vízhiányt ideiglenesen enyhítsék, polgármesterünk intézkedésére a vállalkozók néhány helyen megnyitották a tűzcsapokat. Így pl. a Hunyady-utcában a lakosság most onnan elégíti ki vízszükségeitnek egy részét, a mi a nagy szárazság mellett egy kis enyhülést jelent a vízben szűkséget szenvedőkre.

Táncvizsga. A mult vasárnap délután tartotta *Dobránszky Béla* táncztanár a helybeli főgimn. tornatermében tanítványaival a próbabált, a mely fényesen sikerültnek mondható, mert a meleg időszak dacára is sokan látogatták, miután épen összeesett a megyegyűlések idejével. De a jelen voltak általában úgy nyilatkoztak, hogy még alig láttak ilyen jól sikerült próbabált. A tulajdonképeni vizsgálaton kivált *Wallentinyi Idike* magyar szülő táncza, továbbá *Konkoly Gizi* és *Veress Laczi* gavotteja. Nagyon kedves látvány volt ez a gyermekpár, a mint azt az idegen tánczot pompásan eljáratá. Erdekes volt az angol táncz *Jurecska Ancsi* és *Tóth Laczi* előadásában, *Tóth Zoli* pedig tót tánczot produkált, míg *Witt Ilonka Léva*y Pistivel kedvesen lejtette el a bété tánczot. A változatos program estefelé ért véget, a mikor szünet után szabad táncz következett, a melybe komoly urak is belemelegettek, kivált mikor a mulatságok mestere: *Mihalik Dezső* dr. nagyrőzei polgármester vette kezébe a zenei vezérletet. A mulatság a hajnali órákig tartott.

Gyilkol az államvasut. Ismét gyilkolt a m. államvasut. Bár csak egy ember életét kívánta ez alkalommal áldozatul, mégis ha a szerencsétlenség részleteire reá gondolunk, borzadály fut végig rajtunk; mert 20 vagy még több ember volt a halál torkában s csak a véletlennek köszönhető, hogy megmenekültek. Az eset részleteit a következőkben közölték velünk: Folyó hó 18-án éjtél után a *Balogfalva* és *Ajnácskő* állomásokon szolgálatot teljesítő fiatal és könnyelmű vasuti gyakornokok úgy állapodtak meg a vasuti távbeszélőn, hogy a Miskolcz felől Fülek felé menő tehervonatot és a Fülekről Miskolcz felé irányított vegyes tehervonatot, melyhez pár személyszállító kocsis is van besorozva, a rendes keresztezési parancstól eltérőleg, nem Ajnácskőn, de Balogfalván fogják találkozni. Ezen megállapodástól eltérőleg azonban, hogy mi okból, még nem tudjuk, a balogfalvi gyakornok az ott veszteglő tehervonatot elindította Ajnácskő felé, de egyidejűleg ezen intézkedését közölte az ajnácskői szolgálatot tevő gyakornokkal. Az ajnácskői gyakornok, hogy miképen gondolkodott, az talány, de egy tény, hogy az értesítést vennie kellett, mert Ajnácskő alatt a meredeken lévő távjelzőt tilosra állította be, miből azt kell következtetni, hogy várta a balogfalvi vonatot. A balogfalvi tehervonatot meg is érkezett és a tilos távjelző előtt szabályszerint megállott, de elmulasztotta a figyelmeztető sipjellel élni. Az ajnácskői váltóór pedig minden bizonnal aludt, mert különben észre kellett volna vennie a távjelzőnél veszteglő vonatot. Mi történik most? Az ajnácskői gyakornok elindítja a vonatot lefelé a lejtőn és a mi a satira ebben az esetben, a tilos távjelző közelében történik meg az összeütközés, vagyis vasuti nyelven két könnyelmű ifju csinál egy biztos carambol, a melyben egy ártatlan 5 éves kis fiu életét veszíti; a vasut több százezer korona kárt szenved és 20 ember véletlenül megszabadul. Ez az eset reánk azt a benyomást teszi, hogy talán nem is igazi vasutas, ki még carambol nem csinált s az öregek majdan idővel megkérdezik e két vasutastól: „No ücsém csináltál-e már carambol?” És lesz reá a büszke felelet: „Igen!” No azért, mert ki carambol még nem csinált, az nem is igazi vasutas. Mert hát az az általános elv, hogy a melyik katona még nem volt tűzben, az nem is igazi katona; a ki nem bukott le legalább egyszer a Tátra csúcsáról, az nem igazi turista; a ki nem fuldoklott a hajó örvényében, az nem igazi hajós; a ki még nem karmolt meg a tigris, vagy nem fésült meg a medve, az nem is igazi vadász. Maholnap tehát úgy leszünk, hogy a ki a vasutnál kitüntetésre akar szert tenni, annak egy carambol okvetlen kell életében csinálni. Csodálatos, hogy a világon nálunk vannak a leglassabb járatu vonatok és mégis a statisztika szerint nálunk van a legtöbb vasuti szerencsét-

lenség. Pedig az is igaz, hogy a mi vonataink, pályák, gépek, kocsik, váltók, jelzők, távbeszélők s egyéb villamos biztonsági készülékekkel úgy vannak berendezve, mint akármelyik külföldi művelt állam. Kétségtelen tehát, hogy a hiba a vasuti személyzetben van. Az is csodálatos, hogy vasuti szerencsétlenségekben a mi vármegyénk vezet. Nem is említve a sok vasuti elgázolást, mint a mult héten is Pelsőczön gázoltak el legujabban egy honvédkapitányt, még emlékünkből van a balogfalvi nagy összeütközés, hol három vasuti veszítette életét; a bánrévei carambol, hol az utasok szintén csodálatosan menekültek; a feledi carambol, hol fényes nappal az állomáson eresztettek össze két vonatot, de a mozifelvételről elfeledkeztek. Hát ilyenek után utazhatunk-e a felemelt tarifa mellett nyugodtan a mi vonatainkon? Nem! Ezen újabb eset, hol több kocsi szaladt fel egymás hátára és a gondviselés folytán csak egy 65. ezredbeli katonasörmester fiacskája *Besztercebányáról Soltész József* lett az áldozat, ismételjük: hogy nem! S kérjük, hogy meddig fog ez tartani? Erre egy igen komoly vasutas azt felelte nekünk: hogy addig, míg a régi fegyelmet vissza nem állítják a vasutnál és míg el nem tiltják a szolgálatban az ital élvezetét. Teljesen igazat kell adnunk ez okos kijelentésnek és ajánljuk a kereskedelmi Miniszter ur öngyméltóságának figyelmébe. A bíróságok pedig ne adjanak semmit a védők zengzetes és szivert megindító beszédeire, de ítéljenek a szivtelen könnyelmű vasuti tisztviselők felett teljes szigorral.

Katonai lögyakorlatok. A kassai 6 ik hadtest keretébe tartozó összes tüzérezredek f. hó 24-én kezdik meg éles lövéssel lögyakorlataikat vármegyénkben. A kijelölt lőtérbe, illetve körzetbe esnek Sajólánártfalva, Runya, Hanva, Csiz, Baracza, Balogiványi, Czakó, Nemesradnót, Zsíp, Dulháza, Balogujfalu, Bátka, Bellény, Szutor és Nemesmartonfalva községek. A mennyiben a lőtér és körzetben életveszélyes tartózkodni, az intézkedés megtétele után a katonai, mint a közigazgatási hatóságok részéről arra, hogy a lakosság, különösen a pásztor-nép tartózkodjék a lőtér megfordulni, nemkülönb tilos az elhullott lövedékeket megérinteni, pláne pedig felszedni; tilos továbbá a katonai távbeszélőt érinteni vagy megrongálni. Az okozott károkat szabályszerű becslés után a hadvezetőség meg fogja téríteni, nemkülönb azon egyén, ki egy talált lövedékhez vezet a kereső katonákat, 1 kor. jutalomban fog részesülni.

Szováltásból verekedés. *Placsko János* kisbirtokos, alsósajói lakos folyó évi június hó 25-én *Danyi János* alsósajói lakos kovács műhelyében megjelent és rövid szováltás után *Danyi János* kovács-mester minden ok nélkül ütlegelni kezdte, a falhoz és az ülőhöz vágta; minek következtében a kovács-mester súlyos sérülést szenvedett. A verekedő ellen megindították az eljárást.

Szemgyógyintézet van Miskolczon.

A lawn-tennisz-verseny elmaradása. Az e hó 19-én dr. *Sóldos Béla* elnöklése alatt tartott választmányi ülésen határozatba ment, hogy az e hó 25. és következő napjaira kiirt lawn tennisz-verseny és a befejező táncmulatság az idén elmarad. A tagok egy részének távolléte és a nevezések kis száma vezette erre az elhatározásra a vezetőket; míg e hó 21-én délután a városkertben a hirdett tombola az egylet javára meg fog tartatni a Budapestről megérkezett szép nyereménytárgyakra. Különösen említést érdemel az első díjként kitűzött ezüst állvány. Az utóbbi időben a lawn tennisz-egylet tagjainak száma örvendetesen gyarapodott. Új tagokként felvétettek: *Győry Lajosné*, *Kun Aladárné*, *Czibur Sándor*, *Győry Lajos*, *Smál József*, *Stech Géza*, *Szakall István*, ifj. *Tomcsányi István*.

Trágyalébe fult. *Herczeg Barna* f. hó 14-én Putnokon gróf *Serényi Béla* gazdasági udvarán a trágyalébe esett és megfult. Bonczolását *Feledy Ferencz* kir. járásbíró jelenlétében dr. *Gludovác Károly* putnoki járási orvos és dr. *Gál Gusztáv* tornaljai járási orvos végezték.

Agyonnyomta a föld. Csizy István 43 éves vashegyi bányász folyó hó 11-én a bányában dolgozott, miközben nagymennyiségű föld rézszakadt és agyonnyomta a szerencsétlent. A nyomozás elrendeltetett, hogy kit terhel gondatlanság vagy felelősség?

Kirándulások. A M. Kárp. F. Gömöri osztálya a nyáron két kirándulást rendez. Az egyiket még ebben a hónapban az *Aggteleki* cseppkőbarlangba, a másikat augusztus első napjaiban a dobsinaiak kedves nyaralóhelyére: a *Csuntavára*. A kirándulásban nem tagok is részt vehetnek. Jelentkezni lehet *Horváth Sándor* ügyvivő alelnöknél, vagy *Pásztor Mihály* főgimn. tanárnál *Rozsnyón*. A kirándulások napjait pontosan még nem állapították meg.

Papagályok a szabadban. A budapesti Állatkertben mindenkinek feltűnik és kedvére válik, hogy a legtöbb állat szinte szabadon él és kénye-kedve szerint mozoghat tág udvaraiban lehetőleg természetes körülmények között. Legbajosabb ezt az elvet a könnyen elrepülő madarak soraiban érvényre juttatni; mégis megkísérli ezt most az állatkert igazgatósága olyan formán, hogy első sorban számos papagályt, különböző fajokat bocsájt ki szabadon a kertben. Természetesen ezeket előbb szoktatják a kertnek bizonyos helyeihez, fáikhoz; meghatározott pontokon szeretik nekik naponta az edelt és ugylátszik sikerülni fog a kísérlet, mert a legtöbb kieresztett madár vigan röpköd a nagy platánfák ágai között és beleszokott már az odaakasztott mesterséges fészkelőkbe is. Különösen érdekesek a színes nagy ararók és a fehér tollu bóbítás kakaduk, a melyek reggelint magukban kiszállnak a nagy madárházból, elfoglalják a szokott helyüket a szabadban és ott mozognak egész nap. Este azután visszatérnek a ház belsejébe; sőt ha rosra fordul az idő napközben szintén besietnek a védett helyen levő éjjeli szállásukra. Legközelebb öt pár nimfapapagályt fognak szabadon eresztetni a kertben. Az idevaló éneklő madarakat, rigókat, czinegékét az ősszel fogják mesterséges etetéssel az állatkertbe szoktatni, hogy jövő tavaszra ott fészkeljenek a bokrokban.

CSARNOK.

Bolygom az utcákat . . .

Bolygom élet nélkül a ködös utcákat,
Bolygom a nagy várost, a hol minden sápadt.
Hideg, őszi lelkek selymes kacagása,
Sárba hulló lombja, rég feledt imája.

Keresem a lelkem csendes némaságát,
Elhagyott kis falum tiszta szép világát.
S ezer vágyam elszáll álomtelt multamba,
Kis virágid közé, fehér lányszobádba.

Akár merre bolygom ezt a nagy világot,
Hiába a várost, a hol minden unott,
Nehéz, tompa ködben, hittel vágyom, érzem,
Édes lelked fénye: egyetlen reményem.

Köröttem sár . . .

A hó, a szüzi tiszta hó, tovatűnt,
Lecsókolta fényét a tűz, a nap . . .
Elröppent az álom s méreg vegyült
Minden reménybe, mely éltet, vágyat ad.

Karom lehull. Fáradt ajkam megremeg,
És kísértetni érzem a jövőm barlangját,
S dohos lehével fojtja véretem,
Kaján poklával ölvé önmagát.

Óh, miért kell látnom, öntudattal, kinzón,
Mért nem hihetek még bekötött szemekkel
Baldogságot szöve, sok piros virágból . . .
Önfeledve. Dallal . . . Csókkal . . . Szerelemmel . . .

Köröttem sár. Hitem, imám, kihült.
Szemem réveteg . . . Sápadt arcom bágyadt . . .
A hó, a szüzi tiszta hó tovatűnt,
Lecsókolta fényét a tűz, a nap . . .

Október.

Alkony borult kis szobámra,
Hideg őszi alkony . . .
A szürke est, szürke árnya
Lassan, lassan beborítja
Minden, napi-gondom.

Fáradtan a halk magányban,
Nyugodt néma csendben,
Ráborúlva két karomra,
Könnyes szemmel, imádkozva,
Álmodik a lelkem . . .

. . . Alkony borul kis szobádra,
Édes, nyári alkony . . .
A néma est, néma árnya,
Sejtve, vágyva beborítja
Csókjainkat, titkon.

Füzesi Árpád.

Az én fatornyos hazámból.

Közlő: Spencius.

Kevés olyan ember van ennek a földnek a gömbölyűségén, mint a mi öreg Jánosunk.

Kérem szeretettel az igen tisztelt olvasót, hogy ne gondolja ám véletlenül azt, hogy én azért irtam a kerekesség helyett gömbölyűséget, mintha a mi öreg Jánosunk tudná azt, hogy a föld gömbölyű. Eszeágában sincs. De meg aztán sokkal okosabb embernek ismerem, hogysen ilyesmivel sokat törődnek, ha netalán tudomással birna is róla. Gömbölyű vagy szegletes a föld, az neki tökéletesen mindegy.

Hanem azért használtam azt a szokatlan kifejezést, hogy a mi modern nyelvtudósaink reám is rám süssék, hogy nem tudok magyarul. Mert nem kisebb emberre: mint Jókai Mórra is rásütötték. Ma nem tud más magyarul, mint a Si monyi Steiner Zsiga és a Füredi Führer Ignác iskolája. Ezek a tisztelt urak fogják magyarra corrigálni Arany „Toldi”-ját, Petőfi „János vitézét”, Vörösmarthy „Zalán futását” stb. Sok szerencsét kívánok nekik a nehéz munkához. A nemzet úgy sem tudja meghálálni fáradságaikat.

Akkora népszerűsége van a mi öreg Jánosunknak az egész vidéken, hogyha valaki szóba hozná a nevét, mikor képviselőt kell majd választani, bizonyosan nem akadna ellenjelöltje. De meg az is bizonyos ám, hogy egy csepp áldomás nélkül rászavazna az egész kerület. Hogy még eddig bírónak meg nem választották, annak egyedül csak az az oka, hogy nálunk bírót abszolute nem választanak.

A gyöngébbek kedvéért bátor vagyok ki-magyarázni, hogy a mi pusztánkon nincs bíró, csak olyan bíróhelyettes for a, mely tisztséget mindig az uradalmi ispán szokta vezetni, a ki az ispáni kinevezéssel azt, mint mellékes hivalt kapja.

Hanem rend azért mégis van. A mult év őszén bekísért a kertészbojtar valami hat darab béres gyereket, a kik az uraság gyümölcsöséből a gyümölcs elemelése miatt kerültek zár alá. Meg voltak szeppenve a lurkók, de nagyon, azt hitték, hogy legalább is a tejüket veszik.

Az ispánnak épen sok dolga lévén, hamarosan kellett velük végezni. Kihozatta a poroló pálcát, kezébe nyomta a legnagyobbiknak, a ki lehetett olyan 10—11 éves és stande pede megcsapatta vele valamennyit ott az udvaron, az Isten szabad ege alatt.

— No hát most te feküdjél le!

A gyerek sirva fakad és könyörög:

— Kérem nemzetes uram, én nem loptam, én csak tanunak jöttem el, mert láttam, hogy ezek bemásztak a sövényen.

— Mindegy. Te meg máskor loptál betyár. És ez is kikapott.

De most veszem észre, hogy eddig még tulajdonképpen be sem mutattam a mi öreg Jánosunkat. Bocsánatot kérek, a nagy sietségben erről csaknem megfeledkeztem. Egyébiránt csaknem fölösleges is bemutatni, mert alig van olyan ember széles e vidéken, a ki őt ne ismerné. Hát kérem, az a János, az a mi öreg postásunk. Az hordja nekünk Földváról minden istenáldott napon az ujságot, levelet, hust, czukrot, kávé, petroleumot, madzagot, edényt, vasszeget, szegfűszeget, keményítőt, kékítőt, dohányt, szivart, szóval mindent. Ha ő nem volna, akkor a mi életünk rosszabb volna a nubiai szerencsenekénél. El volnánk teljesen zárva a civilizációtól. Megakadna egyszerre az egész uradalom gépezete. Nem is tudom, hogy mi lenne, ha ő véletlenül megtalálna betegedni vagy — a mitől Isten mentsen! — megtalálna halni? Azt még elgondolni is szörnyűség. Kéri is mindennemű és rangú ember a pusztánkon a jószágos Istent, hogy tartsa meg még sokáig életét a mi öreg Jánosunknak.

Hát mondom, mindent ő hoz nekünk a világon. Reggel befogja a lovait és sorba járja a házakat. Először megy a kastélyba. Ott már készen várja egy sereg komissió, meg egy pohár pálinka. Aztán megy a kasznárékhöz, ott is készen várja számos komissió, meg — egy pohár pálinka. Aztán ispanékhoz, lovászmesterékhöz, paphoz, mesterhez, kertészhez, lovászhoz, bognárhoz stb., mindenütt készen várja egy sereg komissió, meg egy kupa snapsz. És a száz meg százféle kommissióból nincs rá eset, hogy csak egyet is elfelejtene. Mikor már nagyon igénybe van véve az emlékezete, akkor előveszi a zsebbevalóját és elszámolja: „Hét krajczárért faggyugyertyát,” ezt a hét krajczárt beleteszi a kendő sarkába s egyet fordít rajta. Aztán „egy kiló disznóhust, az 86 krajczár.” Ezt is beleteszi s ujra fordít rajta egyet és így tovább.

Megtörtént azonban egyszer, hogy valamit mégis elfelejtett. Egy literes bögrét. Akkor úgy vágta ki magát, hogy „ma nincs, hanem majd holnap lesz.”

Pedig nem tudott egy betű írást sem. De hol is tanulta volna? Abban az időben, mikor ő gyerekeskedett, még nem volt pusztai helyen iskola. Felőtt a gyerek, mint a kender, s mikor arra való volt, beállt szántógyereknek, majd lett belőle ostoros s utoljára béres. Mind olyan mesterségek, mik mellett könnyen nélkülözhetette az írás és olvasás művészetét. Azt a kis konvenczióját a nélkül is számon tudta tartani. Az ökröt nem papirosról kellett etetni, meg kalamárisból itatni, mert akkor elviszi a szél, akarom mondani az ördög.

Nyilt-tér.

E rovat alatt közölttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

Nyilatkozat.

A fővárosi lapokban folyó hó 13 án hangzatos jelszavak kíséretében közölt s személyemre vonatkozó közleményekre az igazság és ügyvédi reputatióm megóvása érdekében kénytelen vagyok kijelenteni, hogy az egész tényállás rosszakaratu elferditéssel lett leköszölve.

A Budapesten folyó hó 12 én megtartott tárgyaláson ellenem hatóság előtti rágalmasz miatt *Kalin* Ferencz és társa panaszára folyamatba tett ügy teljes befejezést nyert, a bíróság a további eljárást ellenem beszüntette, ezen tárgyaláson tulajdonképpen én nem vádlott, hanem vádló voltam.

Tudtommal engem *Stark* Antal csak bántalmazni akart és felém suhintott hátulról, az ilyen orvtámadás ellen nincsen orvosság, nevezett éppen a tárgyaláson tanusított viselkedésével elárulta, hogy vagy orvosságra, helyesebben elmeógyógyintézetre szorul vagy intelligenciája a fagyponon van, mert valakire ok nélkül haragudni vagy valakit ok nélkül bántalmazni akarni, beteges állapotra mutat és éppen erre való tekintettel, panaszomat a mai napon nevezett ellen a budapesti büntető járásbíróságnál visszavontam.

Megjegyezni kívánom, hogy én *Stark* Antal ellen soha semmiféle bünvádi feljelentést nem tettem, de tettek mások, akik ellenében panaszát visszavonta.

Rimaszombat, 1912. július 15.

Dr. Krausz Gyula, ügyvéd.

Kiadó butorozott szoba.

Rimaszombatban, a **Szijjártó-utca 11-ik szám alatti** házban egy csinosan butorozott nagy szoba — külön bejárattal — azonnal bérbe kiadó. — Értekezhetni lehet ugyanott.

Százötven hectoliter za-

matos, 1911-ik évi kétszer lehuzott boromat eladom.

A borokat kérem a **helyszínen** megtekinteni és megízlelni.

Sajószentpéter Dr. Orbán Barna.

Eladó ház.

Rimaszombatban a **Losonczy-u. 33. szám** alatti ház, mely **négy kényelmes lakás** melléképületek és nagy kertből áll, szabad kézből eladó. — Értekezhetni lehet :: ugyanott a tulajdonos: ::

Özv. Szeverényi Jánosnéval.

Eladó beltelek.

A **Honvéd-utcában** egy 2000 □-ölet képező bekerített beltelek részben vagy egészben eladó. —

Értekezhetni: 1—2

Özv. Bánhidny Istvánnéval.

Tanulóul

egy 13—14 éves fiu — ki magyarul helyesen írni és kifogástalanul olvasni tud, **nyomdász-tanulóul**; továbbá egy másik 13—14 éves fiu — ki írni és olvasni tud — **könyvkötő-tanulóul** felfogadtatik **id. Rábely Miklós és Fia** rimaszombati könyvnyomdájába és könyvkötészetébe.

Eladó ház.

Rimaszombatban a **Rákóczi-ut 29-ik szám** alatti ház, mely **hét lakószoba** és mindentéle mellékhelyiségekkel bir, — továbbá van magános udvara, nagy kertje és két utcára nyíló kijárata — szabad kézből eladó. — Értekezni lehet: **Özv. Szabó Györgyné tulajdonossal.** 1—3

Kiadó üzlethelyiség és több magánlakás

A város legforgalmasabb helyén, a főter közelében, **II. Rákóczi Ferencz-u. 10. szám** alatt levő teljesen ujonnan épült sarok emeletes épületben egy üzlethelyiség raktárral együtt kiadó; — továbbá ugyanott: a mai kor igényeinek megfelelő, vízvezetékekkel ellátott **egy 4 szobás és két 3 szobás lakás** mellékhelyiségeivel együtt **november hó 1-től** bérbeadó.

Értekezhetni lehet: 1—3

LIPTHAY LÁSZLÓ tulajdonossal

Árverési hirdetmény.

Mely szerint **a beretkei volt urbéres birtokosság** elnöke — a nagyméltóságú m. kir. földművelésügyi miniszter urnak 1911. évi április hó 25 én 89374—911. szám alatt kelt magas rendelete alapján — ezennel közhírré teszi, hogy a Kisborosznok községi 63. számú tjkönyvben 185/e, 185/g, 186/i. és 186/l. hrzi számok alatt jegyzett s Beretke község volt urbéresei tulajdonát képező, Kisborosznok község határának „Bane” és „Haj” nevű dülőjében fekvő erdőbirtokának, a természetben kijelölt és körülhatárolt 310 kat. hold kiterjedésű része (talajjal és az azon lévő 5 és 8 éves, nagyob-bára tölgy fiatalossal együtt) **1912. augusztus hó 19-én d. e. 9 órakor** Tornalján, a járási főszolgabirói hivatalnál nyilvános szó és írásbeli árverésen eladatni fog.

A becsérték mint kikiáltási ár 3420 korona, bánatpénz 342 korona.

Az árverés érvényességéhez felsőbb jóvá-hagyás szükséges.

Utóajánlatok nem fogadtatnak el.

A részletes árverési és szerződési feltételek Beretkén a volt urbéres elnökénél, Tornalján a főszolgabirói hivatalnál és Rimaszombatban a m. kir. járási erdőgondnokságnál megtekinthetők.

Beretke, 1912. évi január hó 20-án.

Varga János.
urb. birtokossági elnök.

Polg. fiu- és leányisk. Poprádon.

A Magas-Tátra alján. Egészséges vidék. A német szó könnyen el-sajátítható. Uri családoknál méltányos ellátás. — Felvilágosítással szívesen szolgál az Igazgató. 3—7

Eladó csillár.

Egy majdnem teljesen új, igen keveset használt csillár — a villany bevezetése miatt — jutányos áron eladó. — Megtekinthető bármikor; felvilágosítás nyerhető: **Percz Béla** borbély és fodrász üzletében Erzsébet tér.

JELLENLEG
LEGJÓBB TAKAREKTŰZHELYEKET
GYARTJA!

HLOZEK JÁNOS CÉG
RIMASZOMBAT TELF. 47

ANYAG-HELYTANÁNTÁRS NAGY
50% TŰZELŐ
KÉPES ÁRJEGYZÉK INGYEN

RÁBELY MIKLÓS és FIA

:: könyvnyomdája és könyvkötészete ::

Telefon-szám 52. **RIMASZOMBAT,** Erzsébet-tér 9.

Iskoláknak: oklevelek, értesítők, bizonyítványok, kimutatások stb., stb.
Ügyvédeknek: intő-levelek, kérvények és keresetek, meghatalmazások, díjjegyzékek, kötvények, szerződések, óvások, levélpapírok, levélborítékok.
Pénzintézeteknek: alapszabályok, értékpapírok, részvények és szelvény-ivek, betéti könyvecskék, üzleti könyvek, mérlegszámlák stb., stb.
Kereskedőknek és iparvállalatoknak: körlevelek, árjegyzékek, számlák, üzleti könyvek, czimkék és ragezédulák, intőlevelek, levélpapírok és borítékok czégnomással, czimkártyák, üzleti jelentések, levelezőlapok stb.
Falragaszok, hirdetmények, műsorok, étlapok, eljegyzési és esketési értesítők, meghívók, tánczrendek, gyászjelentések, névjegyek stb., stb.
Könyvkötészetünk: — a legújabb gépekkel és segédeszközökkel felszerelve — mindentéle könyvkötői és diszmunkák kifogástalan elkészítését gyorsan és méltányos árak mellett felvállal.

Ajánlják a leg-
újabb rendszerű
gépekkel felsze-
relt, modern be-
rendezésű ::
könyvnyomdájukat,
könyvkötészetüket,
minden e szakba
vágó munkák
pontos, gyors és
izlésteljes kivite-
lére a legjutányo-
sabb árak mellett

Hirdetmény.

Kadarka schiller literenkint 64 fillérjével — míg a készlet tart, — továbbá kitűnő minőségű **Sajógömöri** (teher) mintegy 45 hect. eladó egy tételben. Megtekinthető, illetve megízlelhető a "TOMPA" szállodában vagy Sajógömörön a pinczében. **GEDE ISTVÁN.**

Pályázati hirdetmény.

A **Jolsvai Takarékpénztár r.-t. Jolsva** pályázatot hirdet a lemondás folytán megüresedett **főkönyvelői állásra.**

Az állás javadalmazása 2400 korona törzsfizetés, 200 korona jegyzői tiszteletdíj, 400 kor. lakpénz és jutalék címén az évi tiszta jövedelem 1%-ka. A törzsfizetés ötször ismétlődő ötödéves korpótlékkal 3400 koronáig emelkedik.

A pályázóktól a felső kereskedelmi iskolai végzettség, a mérleg képesség igazolása, a tót nyelvnek szóban való bírása, valamint óvadékul a törzsfizetés kétszeresének letétele megkívánatik.

Pályázati határidő folyó évi **augusztus hó 15.**, mely időig a kellően okmányolt kérvények az intézet igazgatósága címére küldendők be. — A megválasztott állását lehetőleg szeptember hó 1-én; legkésőbb azonban szeptember hó 15-én tartozik elfoglalni.

Jolsva, 1912. július hó 18 án.

1-2 **Az Igazgatóság.**

ELADÓ HÁZ.

Rimaszombatban a Hunyady- és Szécsi-utcák sarkán levő ház, mely 5 szoba, konyha, kamara, fatartó, pincze és egyéb mellékhelyiségekből áll

bármintő üzletnek is igen alkalmas,

a hozzá tartozó **üres telekkel** együtt szabad kézből eladó. — Venni szándékozók értekezhetnek bármikor a **tulajdonossal**

Hunyady-utca 8. szám alatt.

Árlejtési hirdetmény.

2010. sz. — **Putnok** nagyközségben építendő **bazalt-koczkakő gyalogjáró** építési munkálatainak biztosítására ezennel pályázatot hirdetünk.

Az építendő gyalogjáró területe mintegy 1500 m², illetve 1000 folyó métert tesz ki s a járda egész hosszában gömbölyűkő vízfolyás képződik.

Az 1 koronás bélyeggel ellátott zárt egységáras ajánlatok 5% bánatpénzzel együtt **1912. évi augusztus hó 3-án d. e. 9 órára** Putnok nagyközség előljáróságánál nyújtandók be, ahol az árlejtési feltételekkel is szolgáló szerződés a hivatalos órák alatt megtekinthető.

Putnok, 1912. július hó 4-én.

Laczkovich Lajos sk. bíró.

2-2 **Dancsek Gyula** sk. I. jegyző.

Eladó ház.

Rimaszombatban a **Kmetty-u. 7. sz.** alatt egy ház, a melyben 3 szoba, konyha, pincze és egyéb mellékhelyiség van, szabad kézből eladó. — Venni szándékozók értekezhetnek ugyanott a tulajdonossal. 3-3

FLEISCHER és TSA.

GÉPGYÁRA és VASÖNTÖDÉJE KASSÁN, VÁM-UTCZA 11. SZ.

Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legújabb tapasztalatok szemmel tartásával czélszerűen s gondosan gyártott jó hírű gépeit a **nyári idényre**, nevezetesen:

Cséplőkészleteit könnyű járással, járgány vagy gőzmozdony általi hajtásra.

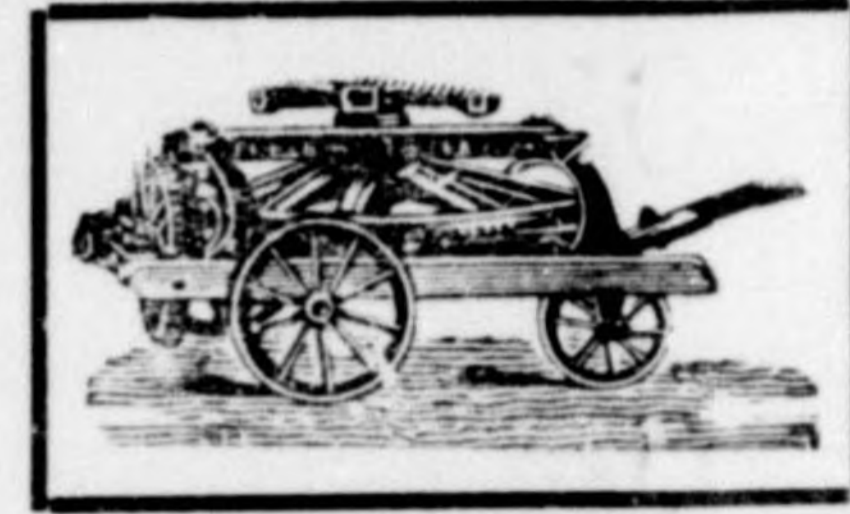
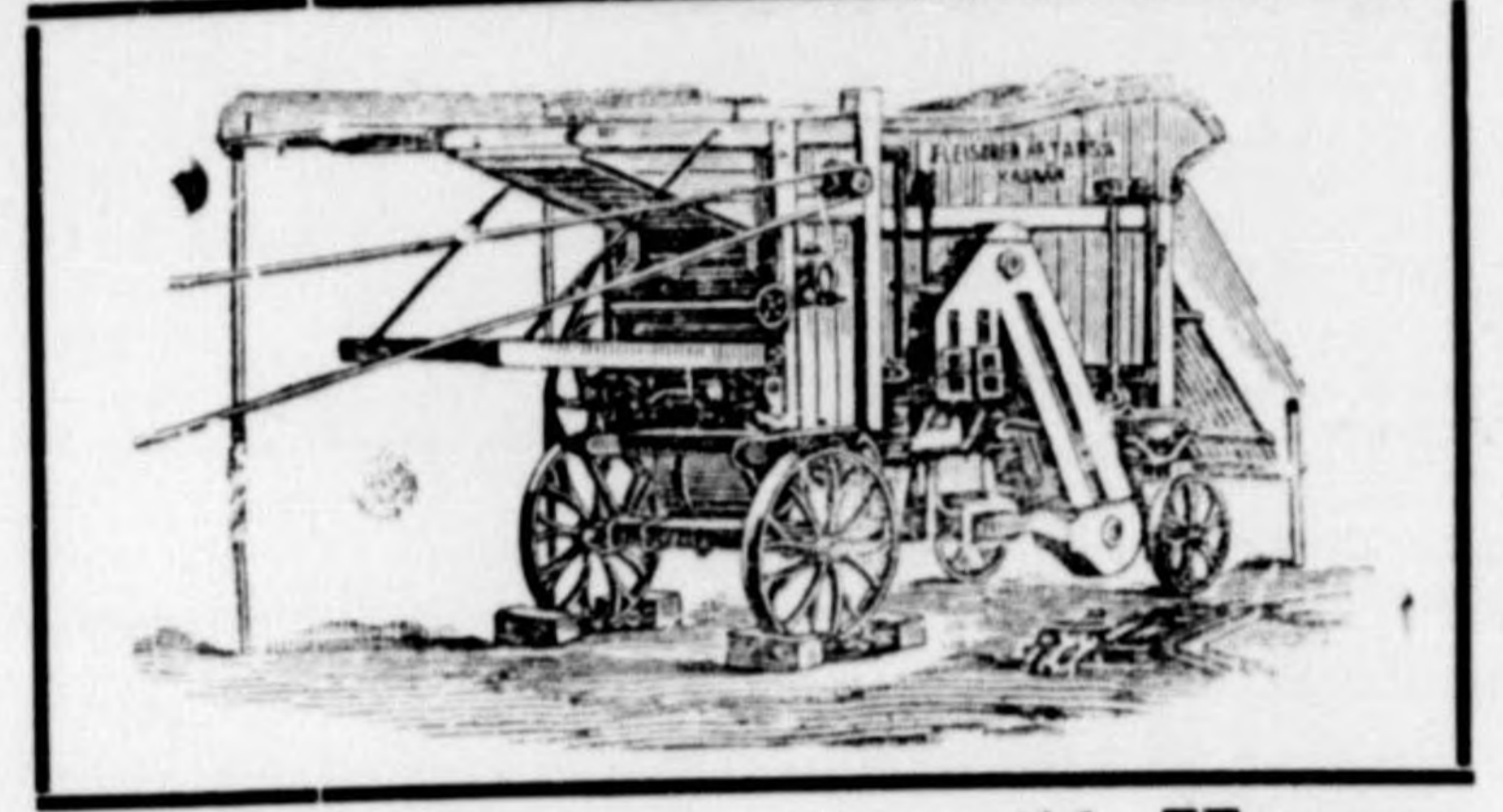
Kézi cséplőgépeit járgány hajtásra is alkalmazva, szalmarázó készülékkel vagy anélkül. **Backer- és magtár-rostát**, továbbá mindennemű **szivattyukat, gőz-**

gépeket és gőzkazánokat, szeszgyár-berendezéseket, mint péld. **Henze-**

főzőket, cukrosítókat, maláta-, burgonya-zúzókat, malom-berendezéseket stb.

Gépgyárunk gyártmányainak **jelentékeny készletét** **állandóan raktáron tartjuk.** 3-6

Gazdasági gépeink képes, valamint öntödénk gyártmányai **árjegyzékét ingyen és bérmentve küldjük.**

Pályázati hirdetmény.

A **Rimaszombati Ref. Egyházközség** a tulajdonát képező **két lelkészlakát és két bérházát**

vízvezetékekkel és levezető csatornával

óhajtván felszerelni, ezeknek a munkálatoknak az elnyerésére ezennel **pályázatot hirdet.**

Pályázni szándékozók költségeloiránnyal és részletes költségvetéssel (kitüntetve külön is egy-egy épület felszerelési költségeit) ellátott terveiket, **folyó július hó 24-ig** nyújtsák be **Samarjay János** főgondnok urnál.

Rimaszombat, 1912. július 11. 2-2

A rimaszombati ref. egyházközség előljárósága.

Keresek napontai szállítá-

tásra 400 litertől fel felé bármily nagy mennyiségű TEJET.

Czim: a kiadóhivatalban.

Vásárbérlet bérbeadás.

Putnok nagyközség országos, hónapos és heti vásárain, a m. kir. kereskedelemügyi miniszterium által 7796/IV—1912. szám alatt jóváhagyott díjszabás alapján gyakorolható helypénzszedési jog **1912. évi augusztus hó 9-én d. e. 9 órakor** Putnok nagyközség közházánál megtartandó nyilvános szóbeli árverésen bérbe fog adatni.

A bérlet tartama 1913. január 1-én kezdődő hat egymásután következő év.

Kikialtási ár (évi bérösszeg) 12000 korona. Bánatpénz fejében az árverést megelőzőleg 6000 korona teendő le az árverést vezető községi előljáró kezébe.

Az árverési feltételekkel is szolgáló szerződés a k. jegyzői hivatalban a hivatalos órák alatt megtekinthető.

Putnok, 1912. július hó 10-én. 1-2

Dantsek Gyula, Laczkovich Lajos, I. jegyző. bíró.

Eladó ház.

Rimaszombatban a **Losonczy-utca 52. számú ház**, udvar és kertből álló bérbeadó. — Bővebb értesítéssel szolgál

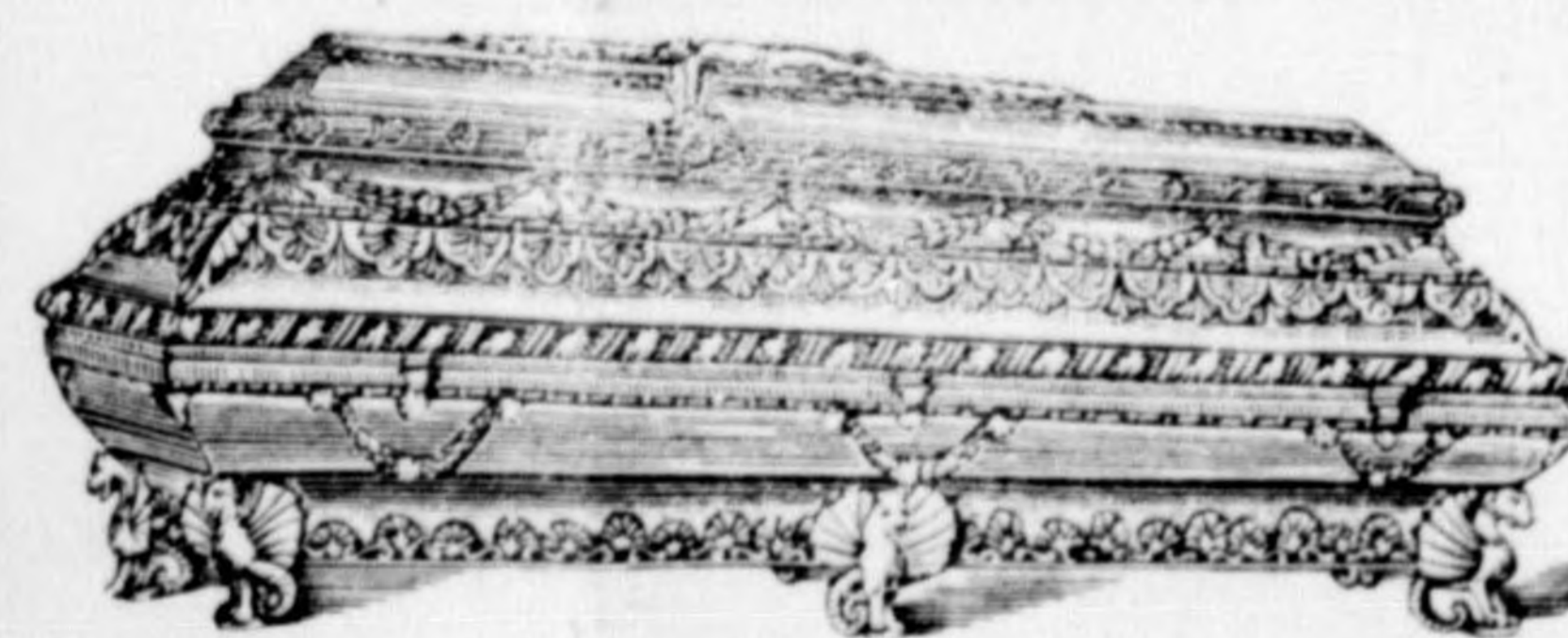
Özv. Teleszniczky Edéné Rimaszombat.

ZAVADSZKY EDE ezelőtt HOLLÓSY JÓZSEF

1-2 **TEMETKEZÉSI VÁLLALATA**

RIMASZOMBAT, DEÁK FERENCZ-UTCZA 24. SZ.

Van szerencsém a helybeli és vidéki tisztelt közönség szives tudomására hozni, hogy a néh. **HOLLÓSY JÓZSEF-féle temetkezési vállalat a Deák Ferencz-utca**

„**ZSUFFA**”-féle házban van elhelyezve, hol nagy raktárt tartok mindentéle **érc- és fakoporsókból,** valamint a temetkezésekhez szükséges összes kellékek s felszerelésekkel, minél fogva azon helyzetben vagyok, hogy bármilyen diszes vagy egyszerű temetések rendezését, nemkülönben a temetésekkel járó összes teendőket, hullaszállításokat és exhumálásokat is, a legszolidabb feltételek mellett vállalhatom. — A helybeli és vidéki n. é. közönség jóakaratu pártfogását tisztelettel kéri:

ZAVADSZKY EDE RIMASZOMBAT, Deák Ferencz-utca 24.